

стражарници, чиито развалини и днес се виждат. Казахме, че надъ Присово, на Джахова могила, има всички следи на трако-римско селище, което чрезъ залесенитъ Присовска и Пчелинска долини било свързано съ друго трако-римско селище при с. Церова Кория, наречено по български Радомира.

Първата мисълъ, която теква на пътника, е каква причина е наложила да се основе селото Пчелище подъ самата седловина въ тѣснитъ върхове на дола, между неговитъ шестъ извори потока? Очевидно, имало е нѣкакви, не толкова стопански, колкото държавни нужди, които сж наложили да бжде огнището на селото именно тамъ. И наистина долната на Пчелище е била населена, както и Присовската, отъ най-древно време. Това се вижда отъ древнитъ следи на това мѣсто.

Старини.

Старинитъ, чиито следи ограждатъ мѣстността отъ всѣкъде, свидетелствуватъ, че долината е била винаги обитаема земя. Бележитъ за това сж околнитъ могили и водоеми (гирани), които при разкопки за хващане на водата, издаватъ следи отъ хоросанна зидария отъ дълга старина. Около днешното село Пчелище се редятъ мѣстности съ имена: Могилкитъ, Черковище, Шабарка, Влашко селище, Байрамъ. Въ почвата на тѣзи мѣстности се откриватъ кжсове отъ дебели керамиди, тухли, части отъ гюмове, дѣлани камъни, монети и т. н., които сочатъ на стари селища. Могилкитъ сж отъ тракийски произходъ, хоросанитъ и керамиката сж римско-византийска работа, а Влашко селище, Юрушка могила и Байрамъ сж отъ турско време. Власи-овчари и турци-уруци отъ Анадола нѣкога сж идвали съ своитъ брави овце по тѣзи мѣста да угояватъ стадата си въ тучнитъ пасища, следъ което ги откарвали на пазаръ въ Цариградъ. Мѣстноститъ вижъ въ картата (стр. 74—75).

Споменатитъ горе мѣстности, както и преданията около тѣхъ, заслужаватъ особеното внимание на мѣстнитъ образовани люде: тѣ ще трѣбва да се заематъ съ тѣхното издирване, съ разкопаването и запазването на открититъ старини въ особенъ музей.

Име на селището.

Отъ гореказаното следва да заключимъ, че отначало селцето имало предназначение да държи и пази седловината, чиито вити завой били годни за обиръ на пътницитъ. Понеже отъ южната страна тя била обградена съ бърдо, продължение на „Меча улица“ и добре залесено съ богата липова гора, и понеже и северното високо бърдо Страната